

„Počkáš tu, prosím, Hrome?“ zašeptala Beth směrem ke štěněti, aby ji Martin neslyšel. „Nezdržím se dlouho.“

Hrom se svalil vedle Elly a čumák si položil na přední tlapy.

Martin se zasmál. „Hrom se učí rychle, že? Podívej, jak napodobuje Ellu. Je to moc chytré štěně!“

Beth se usmála. Kdyby jen Martin věděl, jakou má pravdu.

Uvnitř mlékárny bylo chladno a vše se lesklo čistotou. Beth se rozhlédla kolem a nestačila žasnout nad všemi těmi zářivě bílými plochami, kovovým zařízením a obrovskými lednicemi. Dávala si velký pozor, aby se ničeho nedotkla.

Ale Martin byl pravý opak. „Nebyl jsem tu snad roky. Zapomněl jsem, že

některé z těchto věcíček jsou dost moderní. Zajímalo by mě, co dělá tohle,“ řekl a začal otáčet číselným regulátorem na velkém stroji ve tvaru bubnu.

Najednou se ozval zlověstně bublavý zvuk.

„Myslím, že by sis s tím neměl hrát,“ ozvala se ustrašená Beth.

Martin se ušklíbl. „Ty jsi takový strašpytel. Hlavně zase nevyšiluj. Nastavím to hned zpátky na hodnoty, jaké tam byly předtím.“ Opět otočil regulátorem a bublavý zvuk ještě zesílil.

Blop. Blop. Fúúš! Z úzkého žlabu vytryskl proud mléka a rozlil se po celé podlaze.

„Ach, kruci!“ vykřikl Martin a zoufale točil regulátorem, ale mléko se chrlilo ven stále rychleji.